

[Himmelstrup.]

maa laves om. Udvalget vil utvivlsonst faa et meget omfattende Arbejde med at gennemgaa alle disse Henvendelser.

Der blev jo allerede forleden Dag omdelt fra Dansk Damskibsrederiforening en Protest mod den Maade, hvorpaa Lovforslagets § 5 har tænkt at løse Spørgsmaalet om Fastsættelsen af den Værdi, hvortil Skibe skal opføres paa Sluttidspunktet. Der blev af Rederiforeningen nedlagt en bestemt Indsigelse mod, at de foreslaaede Bestemmelser blev gennemført. Jeg vil herom have Lov til at sige, at jeg er vidende om, at den højtærede Finansminister netop har dette Spørgsmaal under Observation; ogsaa før Henvendelsen kom fra Dansk Dampskibsrederiforening, har han gjort Forsøg paa at finde en anden Løsning paa dette Spørgsmaal end den, der er angivet i § 5 med Hensyn til Fastsættelsen af Værdien paa Skibe.

I Dag meddeler Aviserne endvidere, at Forsikringsselskaberne, i hvert Tilfælde visse Forsikringsselskaber, ogsaa forbereder en Protest mod den Maade, de paagældende Enkeltheder i Lovforslaget behandler dem paa.

Jeg føler mig altsaa overbevist om, at den Udvalgsbehandling, som nu vil komme, maa blive meget omfattende, at der vil blive rettet Henvendelser til det nedsatte Udvalg fra talrige Omraader inden for det danske økonomiske Samfund. Det kan heller ikke nægtes, at der er en Række Spørgsmaal, ja, man kunde godt sige et meget stort Antal Tvivlsspørgsmaal i Lovforslaget, der skal overvejes meget nøje, fordi den Løsning, som man sluttelig vælger, kan faa saa indgribende Betydning paa mange Omraader.

Jeg kan nævne Spørgsmaalet om Anvendelse af den sidste Ejendomsskyldvurdering ved Konstatering af Slutformuen for fast Ejendoms Vedkommende. Hvor højt skal Loftet lægges oppe — skal det være 20 eller 25 pCt., eller maaske noget helt andet — over Skyldvurderingen i 1936, hvis man beslutter sig til at anvende Skyldvurderingen i 1945 som Grundlag?

Jeg nævner et Spørgsmaal som det, det ærede Medlem Hr. V. Buhl saa indgaaende omtalte, Spørgsmaalet om Satsernes Højde ved de forskellige Afgiftsarter, som naturligvis af Udvalget maa gennemgaaes meget grundigt. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i de Indvendinger, det ærede Medlem Hr. V. Buhl fremsatte, det vil jeg ikke være i Stand til, men det vil den højtærede Finansminister sikkert gøre. Saa galt, som det ærede Medlem Hr. V. Buhl

fremstillede det, kan det dog næppe tænkes at være.

Jeg nævner fremdeles ét saadant Spørgsmaal som de kooperative Selskabers Stilling — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. V. Buhl gjorde — efter Forslagets § 25 i Forhold til de almindelige Aktieselskabers Stilling.

Der er hele Spørgsmaalet om Tidspunktet for Basisformuens Fastsættelse, om det skal være 1939 — eller 1940, hvad jo nok noget kunde tale for.

Der er altsaa et Utal af Enkeltheder, som maa gøres til Genstand for Undersøgelser i det kommende Udvalg, og jeg føler mig som sagt overbevist om, at der nok udefra skal blive givet Anledning til, at en grundig Udvalgsbehandling finder Sted.

Saa vil jeg gerne til Slut udtale Ønsket om, at vi ved denne Udvalgsbehandling maa finde en Løsning paa dette meget vigtige pengepolitiske Spørgsmaal, en Løsning af en saadan Art, at man i hvert Tilfælde kan sige, det var den bedst mulige, der var at opnaa. Vi er alle sammen klar paa, at det, der forestaar, for mange er noget meget ubehageligt, men det er, tror jeg, en Ting, som man nødvendigvis maa igennem, saadan som Forholdene har udviklet sig.

Med disse Ord skal jeg paa Partiet Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det høje Folketing.

Aksel Møller: Hvis man et Øjeblik tør se bort fra de økonomiske Motiver for det Lovforslag, som her foreligger, for alene at beskæftige sig med den historiske og politiske Baggrund for det, er det en nærliggende Fristelse for mig at give denne Tale den samme Melodi, som den højtærede Statsminister valgte forleden, da han om Lovforslaget til Bilæggelse af Arbejdskonflikten erklærede, at han hellere gik en anden Vej, hvis den kunde faa Tilslutning i Tinget.

I det hele taget har den højtærede Statsminister ofte med Held villet noget andet end det, Forholdene har tvunget ham til. Denne Gang er det imidlertid ikke Forhold, der ligger uden for Statsministerens Indflydelsessfære, som har tvunget ham. Sandheden er den, at fra det Øjeblik, den højtærede Statsminister valgte at opfordre Medlem af Professorudvalget Thorkil Kristensen til at overtage Finansministeriet, accepterede den nydannede Regering og Partiet Venstre dermed Eengangsskatten. Man kunde naturligvis slaa sig i Tøjret, maaske ogsaa præstere et mindre